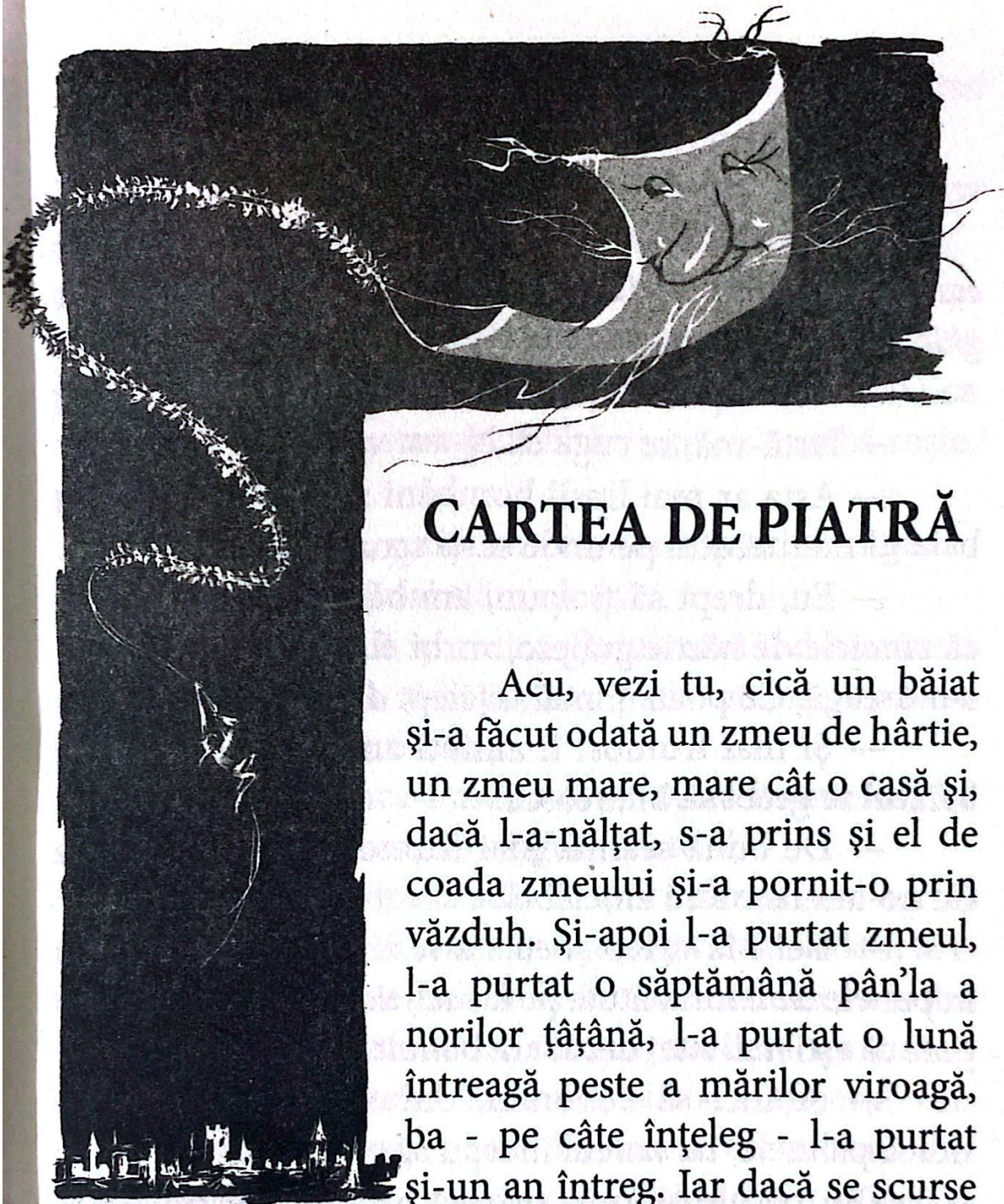

CUPRINS

Cartea de Piatră	3
Fluierul Pădurii Adormite.....	8
Mustățile fără Pereche.....	37
Marinarul fără Teamă	50
Măria Sa Moșul.....	63
Cioplitorul din Cetatea Cea Albă.....	79
Fântâna Domniței.....	96
Sânger Vânătorul	112
Deșteptăciunea Proștilor	128
Cerbul de Sticlă.....	132
Neacșu.....	155
Fierarul și Moartea	166
Povestea Țesătorului.....	184
Pruncul	201
Năzdrăvan.....	201
Fata de Fum.....	216

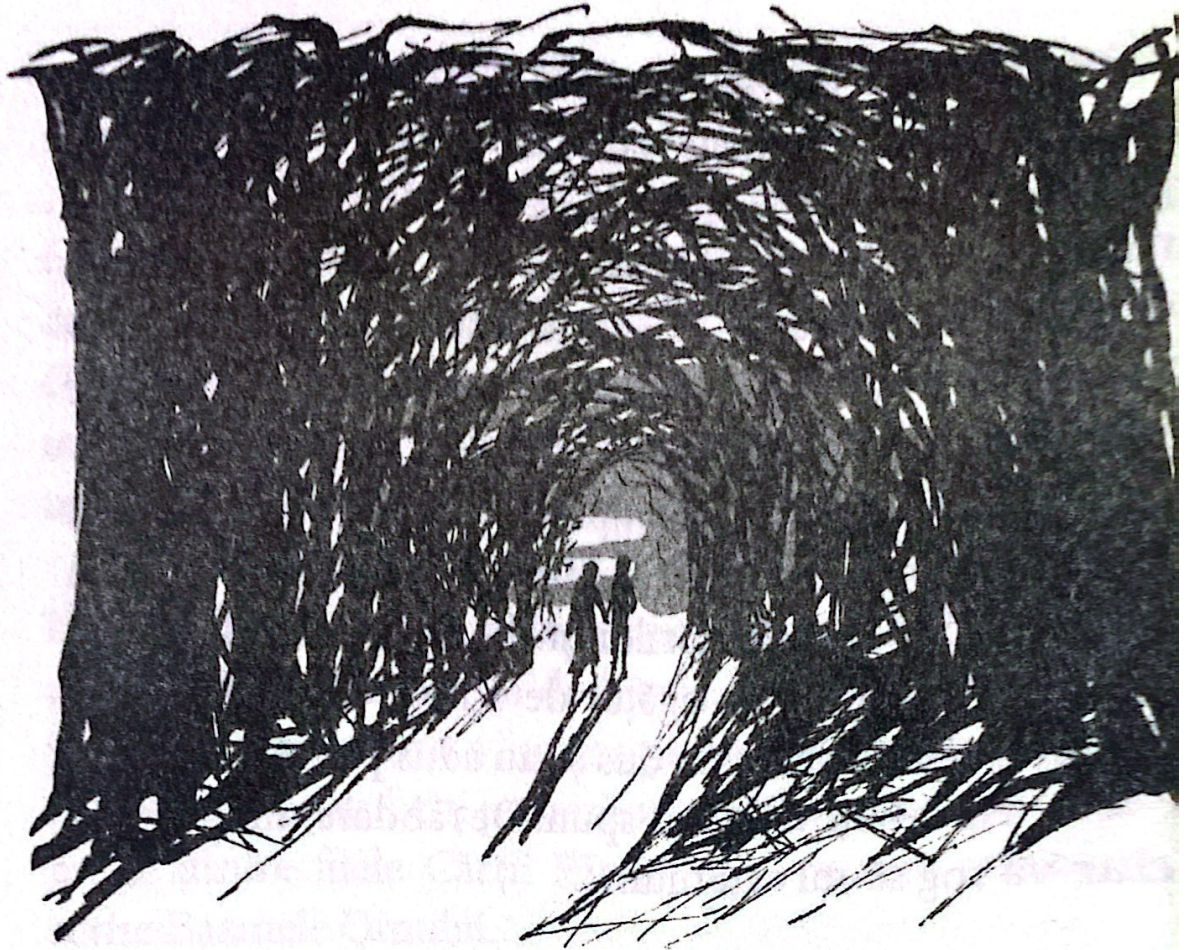

CARTEA DE PIATRĂ

Acu, vezi tu, cică un băiat și-a făcut odată un zmeu de hârtie, un zmeu mare, mare cât o casă și, dacă l-a-nălțat, s-a prins și el de coada zmeului și-a pornit-o prin văzduh. Și-apoi l-a purtat zmeul, l-a purtat o săptămână pân'la a norilor țâțână, l-a purtat o lună întreagă peste a mărilor viroagă, ba - pe câte înțeleg - l-a purtat și-un an întreg. Iar dacă se scurse anul, ameți băiatul și-și duse dreapta la ochi, iar zmeul odată cârmi spre dreapta. Lăsă mâna jos și-și ridică stânga, iar zmeul, ascultător, apucă spre stânga. Văzând cum vine treaba, își ridică băiatul amândouă mâinile deodată și zmeul porni să coboare lin.

— Păi, zi așa! strigă băiatul, bucuros că-i prinsese meșteșugul.

— Dar tu cum credeai? răsună atunci un glas

FLUIERUL PĂDURII ADORMITE

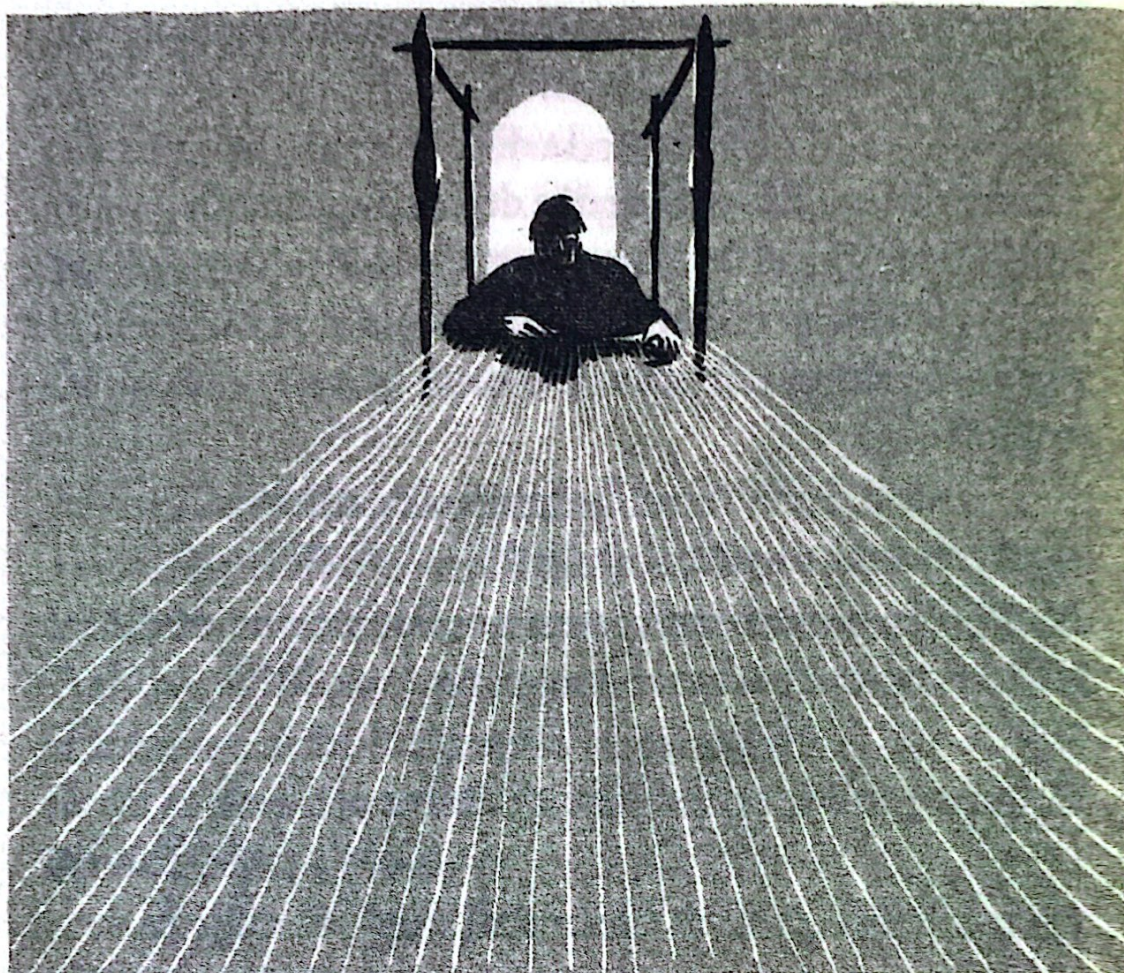
Acu, vorbele umblă fără picioare, dar ajung departe, nu știi dumneata?... Iac-așa umblă o vorbă de mult, tocmai de pe vremea boierilor, umblă și umblă și răzbate până-n zilele noastre. Ce zice vorba aceea? Zice că odată, de când s-a pierdut socoteala, un băiat și o fetiță au rămas orfani. Și mai zice că oamenii răi au venit, s-au încruntat, au pufnit, iar dacă li s-a tăiat suflarea de atâta răutate, i-au scos pe bieții orfani din casă și le-au strigat, încându-se de mânie:

— Să nu vă mai prindem pe-aici, că n-are să vă

DEȘTEPTĂCIUNEA PROȘTILOR

Doi proști s-au întâlnit cândva la o cruce de drumuri. Pe cel dintâi îl goniseră oamenii din satul lui, că prea era din cale-afară de prost și le făcea satul de râs. Celălalt se suise într-o căruță, în care se mai înghesuiseră nouăzeci și nouă de proști. Căruța cu proști se rupsesse de greul prostiei și proștii se împrăstiaseră care-ncotro, umplând lumea până-n ziua de azi...

POVESTEA ȚESĂTORULUI

Trăia odată de azi pe mâine și n-avea zilnic o coajă de pâine, trăia odată un țesător, mare meșter în țesutul mătăsurilor grele și-al feluritelor soiuri de catifele. Despre meșteșugul lui se dusesse vestea-n cele patru colțuri ale lumii și strașnic se mândrea stăpânul țesătoriei cu meșterul lui, dar vezi că nu ușor îi venea aceluia să trăiască doar din mândria stăpânului. Că de plătit îl plătea cum apuca și să plece de la dânsul nu-l lăsa...